

1
2023

LEGAL NEWS

GLATZOVA & Co.

Leden 2023

Vážení obchodní přátelé, milí klienti, letos poprvé Vám zasíláme shrnutí vybraných právních novinek z naší české i slovenské praxe. Budeme rádi, když Vás zaujmou a pomohou Vám orientovat se ve Vašich více i méně častých právních problémech. Abychom Vám vyšli vstříc, rádi do příštího čísla zpracujeme příspěvky k otázkám, které Vás zajímají či tíží. Neváhejte své náměty zasílat na můj níže uvedený email.

Příjemné čtení a krásné jaro!

Srdečně

Mgr. Jindřich Král

Partner
jindrich.kral@glatzova.com

Obsah

- 03** Nová úprava spotřebitelské kupní smlouvy – nejen nové povinnosti, ale také racionalizace prodeje zboží spotřebiteli
- 05** Skončení pracovního poměru se zaměstnancem, který utrpěl pracovní úraz
- 06** Kolik stojí nevěra aneb disparita podílů SJM
- 07** Nová právní úprava řešení hroziaceho právního úpadku
- 09** Připravovaná novela zákoníku práce
- 11** Úřední ověření elektronického podpisu (e-legalizace) od 1. července 2022
- 13** Smír nebo narovnání?
- 15** Novinky při řešení pozemkov nezistených vlastníků na Slovensku
- 15** Ze života kanceláře

Nová úprava spotřebitelské kupní smlouvy – nejen nové povinnosti, ale také racionalizace prodeje zboží spotřebiteli

V lednu 2023 nabývá účinnosti zákon, který podstatně novelizuje ustanovení občanského zákoníku upravující prodej zboží spotřebiteli. Jak je tomu u novel spotřebitelského práva pravidlem, nová úprava klade na podnikatele nové požadavky. Právní prostor již proto zaplňují příspěvky, které varují před vlnou povinností, jež se na podnikatele řítí. Novela však pod vlivem evropského práva přináší také racionalizaci právní úpravy prodeje zboží spotřebiteli, odstraňuje řadu pochybností, které se nad platnou právní úpravou vznášely, a v mnoha ohledem je pro podnikatele příznivější než právní úprava stávající.

Právo na druhý pokus

Je-li věc vadná, může spotřebitel dle dnes platné právní úpravy volit mezi opravou věci, její výměnou a slevou z kupní ceny; představuje-li vadné plnění podstatné porušení smlouvy, může spotřebitel od smlouvy odstoupit. Nová právní úprava je vůči podnikatelům benevolentnější. Novela zakládá pro podnikatele právo druhého pokusu. Je-li zakoupená věc vadná, může spotřebitel zásadně požadovat pouze výměnu věci nebo její opravu. Právo na slevu z kupní ceny (a odstoupení od smlouvy) může spotřebitel uplatnit až za splnění dodatečných podmínek (k tomu ještě níže).

Vyměnit, nebo opravit?

Spotřebitelé zpravidla nemají zájem o opravu vadné věci, ale požadují její výměnu. Proti tomuto požadavku podnikatelé často namítají, že výměna věci je pro ně významně nákladnější než její oprava a odmítají zakoupenou věc vyměnit. Tomu je tak především v případě, že spotřebitel věc před uplatněním práv z vadného plnění používal. To lze ilustrovat na následujícím příkladu: Spotřebitel zakoupí mobilní telefon za cenu 10 tis. Kč. Šest měsíců po jeho převzetí přestane mobilnímu telefonu fungovat reproduktor, jehož příčinou je nedostatečná životnost materiálu. Pokud by měl prodávající odstranit vadu opravou, činí náklady na opravu 500,- Kč.

Jestliže by měl prodávající odstranit vadu dodáním nového mobilního telefonu, musí na jeho zakoupení vynaložit 7 tis. Kč. Protože spotřebitel mobilní telefon před vytknutím vady několik měsíců užíval, je podnikatel schopen prodat vrácený (a v mezidobí opravený) telefon pouze za 4 tis. Kč. Náklady podnikatele na výměnu mobilního telefonu tak činí 3 tis. Kč a jsou více než šestinásobně vyšší než náklady na jeho opravu.

Právo podnikatele odmítnout podstatně nákladnější způsob odstranění vady je možné dovodit i dle dnes platné právní úpravy. Výslovné zákonné pravidlo, o které se mohou podnikatelé ve sporu se spotřebitelem opřít, přináší však až novela účinná od ledna 2023. Dle ní se může spotřebitel rozhodnout, zda požaduje výměnu věci nebo její opravu. Spotřebitelem zvolený způsob však nesmí být pro podnikatele nepřiměřeně nákladný. Přitom se má zohlednit (i) význam vady, (ii) hodnota, kterou by věc měla bez vady, a (iii) zda může být druhým (spotřebitelem nepreferovaným) způsobem vada odstraněna bez značných potíží pro spotřebitele.

Zda je požadavek na výměnu věci v porovnání s její opravou nepřiměřeně nákladný se posuzuje podle okolností konkrétního případu. Zákon neuvádí procentuální hranici, od které je možné považovat spotřebitelem zvolený způsob odstranění vady za příliš nákladný. Významnou roli hraje především to, zda jeden ze způsobů odstranění vady věci (například oprava) netrvá významně déle než způsob druhý (například výměna). Pokud by však byly oba způsoby odstranění vady pro spotřebitele obdobně zatěžující a prodávající existenci vady věci nezavinil (zejména protože není výrobcem prodané věci), dovozuje se, že lze mít zvolený způsob odstranění vady za nepřiměřeně nákladný, pokud náklady na odstranění vady způsobem, který požaduje spotřebitel, převýší o alespoň 10 % náklady na odstranění vady způsobem druhým. Jestliže proto v takovém případě činí náklady podnikatele na opravu věci například 500,- Kč a náklady na výměnu věci 550,- Kč či více, může prodávající odmítnout požadavek spotřebitele na výměnu věci a trvat na odstranění vady opravou.

Právo podnikatele odmítnout odstranění vady

Právní úprava bude nově zakládat podnikateli právo odmítnout odstranění vady opravou nebo dodáním nové věci a podnikatel bude moci odkázat spotřebitele na právo na slevu z kupní ceny či odstoupení od kupní smlouvy, je-li odstranění vady nepřiměřeně nákladné.

Podnikatel bude moci odmítnout odstranění vady s ohledem na (i) význam vady a (ii) hodnotu, kterou by věc měla bez vady. Zákon opět neuvádí procentuální hranici příliš vysokých nákladů. V praxi se však dovozuje, že podnikatel zásadně může odmítnout odstranění vady věci, činí-li náklady na její odstranění více než jeden a půl násobek hodnoty věci bez vady. Tomu tak v praxi může být především tehdy, požaduje-li spotřebitel například opravu či výměnu vadného elektronického zařízení, které přestalo být sériově vyráběno, nebo domáhá-li se opravy či výměny vestavěného spotřebiče, který trpí nepodstatnou vadou a jež by musel být nákladně demontován a po odstranění vady opět nainstalována.

Zákaz odstoupit od smlouvy u nevýznamné vady

Jestliže podnikatel odmítne vadu odstranit, vada se projeví opakovaně nebo vada představuje podstatné porušení smlouvy, má spotřebitel právo na slevu z kupní ceny a odstoupení od smlouvy. Nově však nebude moci spotřebitel odstoupit od smlouvy, je-li vada nevýznamná. Také „nevýznamnost“ vady musí být posuzována podle okolností konkrétního případu. Za nevýznamnou především nelze považovat vadu spočívající v chybějící vlastnosti věci, kterou si strany ve smlouvě výslovně sjednaly (například barva automobilu). Jako orientační hranice nevýznamné vady, pro kterou nemůže spotřebitel od kupní smlouvy odstoupit, ale musí se například spokojit se slevou z kupní ceny, je vada, u níž náklady na odstranění nepřesahují 5 % z kupní ceny.

Právo postihu v dodavatelském řetězci

Novela konečně zavádí do českého právního řádu právo postihu mezi jednotlivými články dodavatelského řetězce. V kupní smlouvě se spotřebitelem nemůže podnikatel omezit spotřebitelova práva z vadného plnění. Trpí-li proto věc vadou, může spotřebitel vůči podnikateli vždy uplatnit práva z vadného plnění. Právem postihu v dodavatelském řetězci chce novela dosáhnout alokace ekonomických důsledků vadného plnění u podnikatele, který vadu způsobil. Podnikatel, který musel uspokojit spotřebitelova práva z vadného plnění, třebaže výskyt vady nezpůsobil, bude mít až na výjimky právo na náhradu nákladů spojených s uspokojením práv z vadného plnění vůči podnikateli, který mu vadnou věc prodal (například vůči centrálnímu dodavateli zboží). Pokud ani tento podnikatel vadu nezpůsobil, bude mít korespondující právo na náhradu nákladů vůči podnikateli, od kterého věc zakoupil (například vůči výrobcí). Takové právo na náhradu nákladů přitom nebudou moci podnikatelé smluvně vyloučit či omezit.

Jan Flídr

Advokát
jan.flidr@glatzova.com

Skončení pracovního poměru se zaměstnancem, který utrpěl pracovní úraz

Pracovní úraz zaměstnance je nemilá okolnost, se kterou se pojí nejen zdravotní potíže na jeho straně, ale také řada zásadních povinností na straně zaměstnavatele. Když přitom zaměstnavatel tyto povinnosti řádně neplní, hrozí mu ze strany inspektorátu práce uložení pokuty za spáchání přestupku. Jak to ale je, když zaměstnanec v důsledku pracovního úrazu již nemůže nadále vykonávat sjednaný druh práce?

Na tuto situaci zákoník práce pamatuje institutem nazvaným převedení na jinou práci normovaným v ustanovení § 41. Ten rozlišuje situace, kdy zaměstnavatel zaměstnance na jinou práci převést **musí** a kdy tak učinit **může**, přičemž v některých situacích s tím zaměstnanec musí vyslovit souhlas a v jiných nikoli.

Pokud podle lékařského posudku vydaného poskytovatelem pracovnělékařských služeb nebo rozhodnutí příslušného správního orgánu, který lékařský posudek přezkoumává, zaměstnanec již nemůže pro pracovní úraz nadále vykonávat dosavadní práci, zaměstnavatel je povinen jej převést na práci jinou.

V rámci této povinnosti přitom zaměstnavatel musí zaměstnance primárně převést na výkon jiné práce, která stále spadá do jeho pracovní náplně sjednané pracovní smlouvou. Až pokud to není možné, může zaměstnavatel zaměstnance převést na práci úplně jiného druhu. To může učinit i bez souhlasu zaměstnance, avšak v souladu se zákoníkem práce musí, pokud mu to okolnosti dovolují, zvolit takový druh práce, aby odpovídal zdravotní způsobilosti a kvalifikaci daného zaměstnance.

Oznámení o převedení na jinou práci doporučujeme vždy provést **písemně**, i když tuto povinnost zákoník práce normuje pouze pro případ, že v důsledku převedení dochází ke změně pracovní smlouvy. Zaměstnavatel rovněž musí převedení zaměstnanci oznámit předem a dát mu možnost projednat jeho důvody.

Pokud zaměstnanec s převedením nesouhlasí (a to i za předpokladu, že není jeho souhlas vyžadován, jak je uvedeno výše), dovodila judikatura, že v takové situaci nelze převedení považovat za konečné řešení a se zaměstnancem je buďto nutné nalézt na převedení shodu, nebo mu dát výpověď ve smyslu § 52 písm. d) zákoníku práce.

V takovém případě však zaměstnanci vzniká právo na odstupné ve výši dvanáctinásobku jeho průměrného výdělku, což může pro zaměstnavatele představovat značnou finanční zátěž. Řešením přitom ani není se zaměstnancem uzavřít dohodu, neboť v takové situaci se posuzuje materiální důvod sepsání dohody, a i když v ní bude napsané, že důvodem není pracovní úraz zaměstnance, v případě soudního sporu by zaměstnanec s tvrzením opaku byl velmi pravděpodobně úspěšný.

Podle Nejvyššího soudu přitom platí, že pokud zaměstnavatel převede zaměstnance na jinou práci, zaměstnanec s tím vysloví nesouhlas a zaměstnavatel odmítá udělit zaměstnanci výpověď, aby se vyhnul povinnosti hradit zmíněné odstupné, může skončení pracovního poměru iniciovat sám zaměstnanec a nárok na odstupné mu zůstane i přes výslovnou dikci § 67 zákoníku práce.

Jediný způsob, jak tedy předejít riziku povinnosti hradit dvanáctinásobek průměrného výdělku z důvodu pracovního úrazu zaměstnance je získat od zaměstnance hned na začátku souhlas s převedením, resp. s ním ihned uzavřít dodatek k pracovní smlouvě nebo skončit pracovní poměr na základě jiného výpovědního důvodu. Z uvedených důvodů doporučujeme vždy všechny úkony související s převodem činit písemně formou dvoustranných právních jednání.

Matěj Tkadlec

Advokát
matej.tkadlec@glatzova.com

Kolik stojí nevěra aneb disparita podílů SJM

Sousloví disparita podílů společného jmění manželů (SJM) nemá zpravidla běžný člověk bez právního vzdělání důvod znát, dokud se ho nezačne týkat. Účelem tohoto příspěvku je seznámit čtenáře s tímto pojmem a zanechat v jeho paměti, že nerovnoměrné rozdělení SJM při rozvodu, tedy disparita podílů SJM při jeho rozdělení, je určitý spravedlnostní korektiv pravidel pro rozdělení SJM stanovených v občanském zákoníku. Zpravidla přichází v úvahu v situacích, kdy je dán intenzivnější důvod rozdělit SJM jinak, například z důvodů rozdílného nakládání se společným majetkem či výrazně jiné péče o rodinu.

Disparita podílů SJM často přichází na přetřes v situaci, kdy dochází k rozvodu manželství, kde je jeden manžel kariérně úspěšný s nadstandardním příjmem a druhý manžel buď nevykonává výdělečnou činnost vůbec nebo v zanedbatelném rozsahu, přičemž se po dobu manželství staral o domácnost a rodinu. Navenek aktivnější manžel si nadto po určitém odcizení najde nového partnera, se kterým od rodiny odejde. V takové situaci se může stát, že druhý manžel navrhne nerovnoměrné rozdělení SJM, neboť mu rozvod majetkově a příjmově uškodí a navenek aktivnější manžel mu byl po dobu manželství nevěrný. Může však s takovým návrhem uspět?

Podle judikatury Nejvyššího soudu ČR bez dalšího nemůže. Samotná nevěra manžela totiž není důvod pro změnu podílu rozdělení SJM.

Obecné pravidlo v ust. § 742 občanského zákoníku je, že nedohodnou-li se manželé jinak, tak:

- a) podíly obou manželů na vypořádávaném jmění jsou stejné,
- b) každý z manželů nahradí to, co ze společného majetku bylo vynaloženo na jeho výhradní majetek,
- c) každý z manželů má právo žádat, aby mu bylo nahrazeno, co ze svého výhradního majetku vynaložil na společný majetek.

Přihlédne se přitom k potřebám nezaopatřených dětí, k tomu, jak se každý z manželů staral o rodinu, zejména jak pečoval o děti a o rodinnou domácnost, a jak se každý z manželů zasloužil o nabytí a udržení majetkových hodnot náležejících do společného jmění. Zásadně přitom platí, že pokud jeden manžel vydělával a budoval kariéru a druhý manžel se staral o domácnost a rodinu, je jejich příspěvek stejný.

K mimomanželským vztahům pak Nejvyšší soud ČR uzavřel (NS 22 Cdo 2921/2005, 22 Cdo 1112/2006, 22 Cdo 1683/2013), že *vypořádací podíl jednoho z manželů na zaniklém SJM nelze snížit jenom proto, že příčinou rozvratu manželství byl jeho mimomanželský vztah*. V této souvislosti Nejvyšší soud ČR dodal, že i zdánlivě jasné příčiny rozvratu manželství (např. nevěra) mají své příčiny. Korektivem však je, pokud by *nevěra jednoho z manželů ve spojení s dalšími skutečnostmi vedla soud k úvaze o disparitě podílů, a to např. tehdy, pokud by vedla k výrazně snížené péči o děti a rodinu, měla za následek negativní promítnutí do hospodaření se společným majetkem nebo by se jednalo o momenty morálně tak silné, že by bylo v rozporu s dobrými mravy, kdyby k nim soud při vypořádání přiměřeně nepřihlédl*.

Ve shora uvedeném modelovém případě by tedy soud neměl rozdělit SJM nerovnoměrně. To by přicházelo v úvahu, pouze pokud by nevěra jednoho z manželů byla spojena s dalšími intenzivně negativními okolnostmi promítajícími se zejména do péče o rodinu nebo hospodaření s majetkem. Současně nelze ani dospět k závěru, že manžel, který vydělával více a fakticky platil chod domácnosti, splatil auto i dům a k tomu naspořil, by měl dostat větší část SJM, pokud druhý manžel v té době sice nevydělával, ale staral se o děti a rodinnou domácnost.

Závěrem nelze než popřát, aby se Vás nic z výše uvedeného nikdy netýkalo. Pokud by k tomu přeci jen došlo, pak doporučujeme obrátit se na zkušené advokáty, kteří Vám v takové situaci pomohou.

Petr Mundl

Advokát
petr.mundl@glatzova.com

Nová právna úprava riešenia hroziaceho právneho úpadku

Nový zákon o riešení hroziaceho úpadku rieši situáciu podnikateľa, ktorému hrozí úpadok z dôvodu hroziacej platobnej neschopnosti, a to v preventívnom konaní. Prostredníctvom preventívneho konania sa má začať včas riešiť situácia dlžníka tak, aby mohol pokračovať vo svojej činnosti a zachovať svoju životaschopnosť. Cieľom zákona je teda najmä predchádzať úpadku a následnému konkurzu.

Druhy preventívneho konania

Zákon rozoznáva dva druhy preventívneho konania:

- i. verejnú preventívnu reštrukturalizáciu, a
- ii. neverejnú preventívnu reštrukturalizáciu.

Obe formy preventívneho konania sú novým typom formulárového konania, ktoré bude prebiehať primárne elektronicky a pojednávanie súd nariadi len vtedy, ak to bude považovať za potrebné. Obe konania sú oslobodené od súdnych poplatkov.

Verejná preventívna reštrukturalizácia

Súčasťou návrhu na povolenie tohto konania je koncept plánu, ktorý okrem iného obsahuje podrobný opis ekonomickej situácie dlžníka, doposiaľ prijatých opatrení, dotknutých veriteľov a podrobný plán peňažných tokov na obdobie minimálne nasledujúcich šiestich mesiacov.

Verejný plán obsahuje:

- opis spôsobu nakladania s právami dotknutých veriteľov,
- označenie osôb, ktoré majú byť ustanovené do funkcie štatutárneho orgánu alebo dozorného orgánu dlžníka, a ktoré majú byť z takej funkcie odvolané,
- označenie subjektu, ktorý poskytuje nový kapitál alebo financovanie dlžníkovi, a
- opis iných právnych vzťahov, ktoré majú podľa verejného plánu vzniknúť, zmeniť sa alebo zaniknúť.

Tieto uvedené časti budú pre dlžníka záväzné.

Ďalšou podmienkou schválenia verejnej preventívnej reštrukturalizácia je, že dlžník musí byť zapísaný v registri partnerov verejného sektora. Vlastnícka a riadiaca štruktúra, ako aj koneční užívatelia výhod dlžníka, budú teda transparentne zverejnené.

Výhodou pre dlžníka je, že v procese verejnej preventívnej reštrukturalizácie mu bude poskytnutá dočasná ochrana na obdobie troch mesiacov (ak s tým vyjadrí súhlas kvalifikovaná väčšina veriteľov). Pôjde o typ špecifického neodkladného opatrenia, ktoré má poskytnúť dlžníkovi časovo obmedzenú ochranu na vyriešenie hroziaceho úpadku. Účinky dočasnej ochrany pôsobia všeobecne voči všetkým veriteľom dlžníka. Štatutárny orgán dlžníka má naďalej povinnosť informovať súd, správcu, veriteľský výbor a veriteľov, ktorí súhlasili s poskytnutím dočasnej ochrany, ak počas verejnej preventívnej reštrukturalizácie nastane úpadok dlžníka, inak nesie zodpovednosť rovnako ako pri oneskorenom podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu.

Výhody dočasnej ochrany

A. Aktívna konkurzná imunita

- dlžník nemá povinnosť podať návrh na vyhlásenie konkurzu podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii;

B. Pasívna konkurzná imunita

- bráni vyhláseniu konkurzu na majetok dlžníka alebo povoleniu jeho reštrukturalizácie;
- nebráni súdu začať konkurzné alebo reštrukturalizačné konanie;
- zo zákona sa prerušujú už začaté konania.

C. Relatívna exekučná imunita

- bráni viesť a realizovať voči dlžníkovi exekučné alebo obdobné vykonávacie konanie.

Netreba však zabúdať, že relatívna exekučná imunita sa nevzťahuje na:

- a) existujúce alebo budúce pracovnoprávne nároky súčasných alebo bývalých zamestnancov,
- b) pohľadávky vzniknuté pri realizácii spoločných programov Slovenskej republiky a Európskej únie financovaných z fondov Európskej únie,
- c) plnenia priznané rozhodnutím inštitúcie, orgánu, úradu a agentúry Európskej únie, a
- d) vymáhanie daňových nedoplatkov, colných dlhov, pokút a iných platieb vymeraných a uložených colnými orgánmi podľa colných predpisov.

Ďalšími výhodami poskytnutej dočasnej ochrany sú:

- možnosť dlžníka plniť prednostne nový záväzok pred starým záväzkom a nespriaznený záväzok pred spriazneným záväzkom,
- nie je možné započítať voči dlžníkovi spriaznenú pohľadávku, a to ani jednostranne, ani dohodou,
- nie je možné začať výkon zabezpečovacieho práva na majetok patriaci dlžníkovi a takéto zabezpečovacie právo vykonať,
- nastáva spočívanie (zastavenie) plynutia niektorých lehôt na uplatnenie práva voči dlžníkovi (najmä premlčacia doba) vrátane lehôt na uplatnenie nárokov z odporovateľných právnych úkonov, ktoré počas trvania dočasnej ochrany neplynú.

Ak návrh spĺňa všetky podmienky, súd povolí verejnú preventívnu reštrukturalizáciu do desiatich dní od jeho doručenia. Údaje o dlžníkovi spolu s informáciou o povolení verejnej preventívnej reštrukturalizácie dlžníka, o poskytnutí dočasnej ochrany vrátane súhlasu s poskytnutím dočasnej ochrany, a zoznam veriteľov súd bez zbytočného odkladu zverejní v Obchodnom vestníku.

Neverejná preventívna reštrukturalizácia

Neverejná preventívna reštrukturalizácia je určená pre dlžníkov, ktorí nespĺňajú podmienky verejnej preventívnej reštrukturalizácie a jej subjektom je okrem dlžníka zároveň aj aspoň jeden veriteľ regulovaný Národnou bankou Slovenska alebo obdobnou zahraničnou inštitúciou, ktorý je zvyčajne aj najväčším veriteľom dlžníka, t. j. predovšetkým banky.

Jedinou podmienkou realizácie neverejnej preventívnej reštrukturalizácie je absencia úpadku dlžníka, nesmú teda voči nemu pôsobiť účinky vyhlásenia konkurzu alebo začatia reštrukturalizačného konania. Toto preventívne konanie sa vykonáva na základe neverejného plánu, ktorý musí byť potvrdený súdom a jediným dôvodom na jeho zamietnutie, ak dlžník nie je v úpadku, je, že plán by mohol poškodiť majetkové záujmy veriteľov, ktorí nie sú účastníkmi neverejného plánu. Neverejný plán zaväzuje iba veriteľov, ktorí s ním prejavili písomný súhlas.

Po predložení neverejného plánu má súd lehotu 15 dní na to, aby rozhodol o jeho zamietnutí, pričom platí, že ak nerozhodne o jeho zamietnutí, neverejný plán bol potvrdený.

Laura Ulmanová

Koncipient

laura.ulmanova@glatzova.com

Připravovaná novela zákoníku práce

Ministerstvo práce a sociálních věcí připravuje novelu zákoníku práce, která má normovat např. práci z domova, pravidla dovolené u dohod o provedení práce a pracovní činnosti či přinést změny v oblasti doručování písemností.

Práce z domova

Zákoník práce nově upraví tzv. home-office, kterému v České republice jakákoli zákonná úprava chybí, neboť současné znění § 317 zákoníku práce je v praxi v podstatě nepoužitelné. Mezi nejvýznamnější změny patří zákonná úprava hrazení nákladů zaměstnance pracujícího na dálku, které bude zaměstnanec částečně muset prokazovat a částečně budou hrazeny paušálně, řešení otázky ochrany soukromých dat zaměstnavatele a také oblasti BOZP či přístupu zaměstnavatele na pracoviště zaměstnance v případě vzniku pracovního úrazu. Zákon také bude nově normovat podstatné náležitosti této dohody, která bude navíc vždy samostatně vypověditelná z obou stran s výpovědní dobou v délce 15 dní.

Některým zaměstnancům pak bude muset zaměstnavatel práci na dálku povolit na základě jejich žádosti (např. těhotné zaměstnankyni) a v některých situacích bude moci zaměstnavatel naopak práci na dálku nařídit (v reakci na pandemii COVID-19). I když takovou změnu zákoníku práce lze částečně uvítat, nelze přehlédnout, že současně navrhované znění novely celý institut učiní poměrně rigidním a formálním.

Dohoda o provedení práce a dohoda o pracovní činnosti

Zákon má v návaznosti na evropskou legislativu zpřísnit z pohledu zaměstnavatele podmínky, za kterých lze sjednat jednu z uvedených dohod. Navrhovaná novela nově stanoví, že na dohody se bude vztahovat například úprava dovolené, pravidla pracovní doby a jejího rozvržení a také překážky v práci na straně zaměstnance.

Dále se nově stanoví, že zaměstnavatel v některých případech bude muset odůvodnit výpověď z dohody, a že zaměstnanec jej bude moci požádat po splnění určitých podmínek o převedení na hlavní pracovní poměr, kdy zaměstnavatel bude muset písemně odůvodnit, proč tak (ne)učiní.

Doručování

Novela dále opět mění palčivý problém českého pracovního práva, tedy doručování. Podle navrhovaného znění nebude muset zaměstnavatel primárně doručovat jen do vlastních rukou na pracovišti, ale bude moci rovnou přistoupit k doručení datovou schránkou či prostřednictvím např. e-mailu, pokud s tím zaměstnanec dopředu vysloví souhlas a svůj elektronický kontakt poskytne. Elektronické doručování se také pro zaměstnavatele zlepší v tom ohledu, že zaměstnanec již nebude muset dodatečně přijetí písemnosti potvrdit, kdy naopak se zavádí fikce doručení, pokud na e-mail do 10 dní nezareaguje. Doručování prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb bude však i nadále velmi problematické a hlavně sekundární.

Další významnější změny

Zákon má nově stanovit, že pokud bude například pracovní smlouva uzavřena elektronicky, zaměstnavatel má povinnost její kompletní znění zaměstnanci zaslat a zaměstnanec má na to navazující právo od takto uzavřené smlouvy odstoupit, pokud již nezačal s plněním.

Významně se mění také informační povinnost zaměstnavatele po uzavření pracovní smlouvy, kdy jednak se doba pro sdělení podstatných informací zkracuje z měsíce na 7 dní a jednak se rozšiřuje výčet informací, které bude muset zaměstnavatel zaměstnanci sdělit. Nově se také stanoví informační povinnost vůči zaměstnancům vysílaným na území jiného státu.

V souvislosti s dotčenou novelou se má také upravit občanský soudní řád, který bude normovat, že pokud zaměstnanec uvede skutečnosti, z nichž plyne, že s ním zaměstnavatel rozvázal pracovní poměr z některých tam vymezených důvodů, otočí se v řízení o určení neplatnosti rozvázání pracovního poměru důkazní břemeno a zaměstnavatel bude muset prokazovat, že tak neučinil.

Kromě shora uvedeného dochází ke změnám i jiných zákonů, resp. dalších částí zákoníku práce, které však nemají takový význam jako shora uvedené. Současně je však novela teprve ve fázi skončeného připomínkového řízení a její účinnost tak nelze očekávat dříve než v druhé polovině roku 2023.

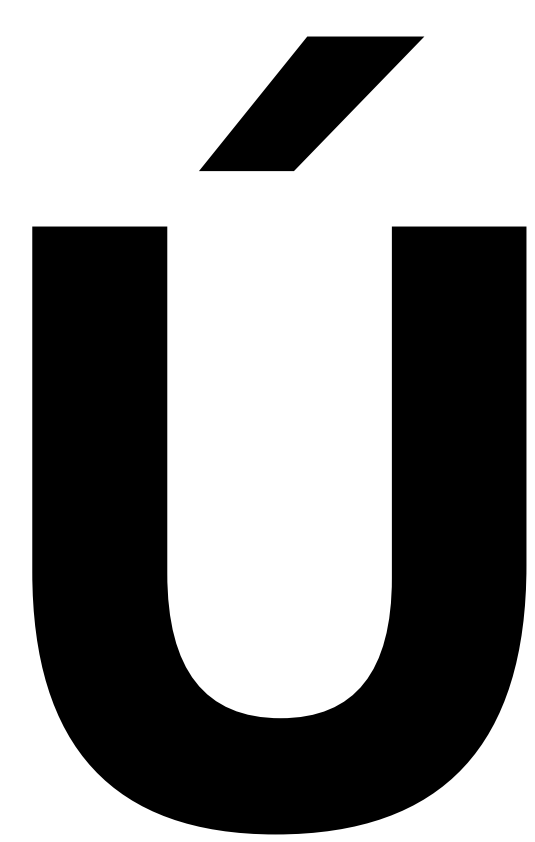
Daniel Krejčí

Právní Asistent
daniel.krejci@glatzova.com

Matěj Tkadlec

Advokát
matej.tkadlec@glatzova.com

¹ Stav k 6. prosinci 2022.

řední ověření elektronického podpisu (e-legalizace) od 1. července 2022

Mnohé právní předpisy stanoví pro určitá právní jednání či úkony požadavek tzv. úředního ověření podpisu jednajícího. Bez úředně ověřeného podpisu kupříkladu nepřevodeme podíl ve společnosti s ručením omezeným, nezapišeme nové údaje do obchodního rejstříku ani nerozvedeme manželství prostřednictvím tzv. konsenzuálního rozvodu. Abychom dostáli požadavku úředního ověření podpisu, je potřeba provést tzv. legalizaci (ověření pravosti podpisu) u notáře či jiného k tomu oprávněného orgánu, popř. je možné úřední ověření podpisu nahradit prohlášením advokáta o pravosti podpisu. Doposavad předpokládaly všechny tyto způsoby ověření podpisu písemnost s podpisem toliko v listinné podobě. Změnu přinesl od 1. července 2022 zákon č. 12/2020 Sb., o právu na digitální služby. Ten nově umožňuje provedení úředního ověření podpisu i na písemnosti v elektronické podobě neboli tzv. e-legalizaci. Ověřit je možné i tzv. prostý elektronický podpis, tedy i jen naskenovaný vlastnoruční podpis, podpis DocuSign nebo prostý text (např. jméno pod e-mailovou komunikací), a to za podmínky, že podepisující uzná takový podpis za vlastní.

Tři způsoby úředního ověření elektronického podpisu

Zákon o právu na digitální služby upravuje tři elektronické alternativy k běžnému úředně ověřenému podpisu. První z nich představuje „skutečnou“ legalizaci elektronického podpisu. Postup je obdobný jako při ověřování pravosti vlastnoručního podpisu na listině. V případě ověřování na Czech POINTU musí žadatel o ověření podpisu dokument s elektronickým podpisem ve formátu PDF/A nahrát do datového úložiště Úschovny Czech POINTU. Následně se žadatel dostaví na ověřovací místo, kde po jeho ztotožnění a uznání jeho podpisu ověřující úředník připojí k elektronickému dokumentu elektronickou ověřovací doložku. Takto elektronicky ověřený dokument si může žadatel opět vyzvednout pro další použití prostřednictvím datového úložiště, kam soubor původně nahrál, a to po dobu následujících 30 dnů.

Kromě Czech POINTU jsou k ověřování elektronického podpisu oprávněni zejména notáři. Elektronickou variantu pak má od 1. července 2022 i prohlášení advokáta o pravosti podpisu. Notáři není možné doručit elektronický dokument s podpisem prostřednictvím Úschovny Czech POINT, ale lze využít běžných prostředků elektronické komunikace (e-mail) nebo datovou schránku. Výslovně vyloučeno je však přijímání dokumentu prostřednictvím přenosného technického nosiče dat. Není tak možné přijít osobně za notářem s elektronickým dokumentem uloženým např. na USB flash disku. Jsou-li splněny podmínky pro legalizaci, notář provede legalizaci připojením ověřovací doložky v elektronické podobě podepsané kvalifikovaným elektronickým podpisem, k němuž připojí kvalifikované elektronické časové razítko. Legalizovaný dokument pak notář předá žadateli způsobem, jímž mu byl elektronický dokument doručen.

Druhý způsob ověření elektronického podpisu je spojen s elektronickou identifikací – k ověření dochází skrze záznam informačního systému veřejné správy. Elektronická identifikace nahrazuje fyzické ověření totožnosti. Elektronická identifikace je běžně používána zejména při využívání služeb eGovernmentu (Portál občana). Standardně je využívána též tzv. bankovní identita soukromoprávních kvalifikovaných poskytovatelů (např. ČSOB Identita, Bankovní identita KN, Fio bankovní identita aj.). Pro účely ověření elektronického podpisu nicméně zákon stanoví požadavek na elektronickou identifikaci s úrovní záruky vysoká. Tu naprostá většina soukromoprávních kvalifikovaných poskytovatelů nesplňuje (obvykle je úroveň záruky na stupni značná).

K legalizaci prostřednictvím záznamu z informačního systému se tak bude třeba podrobit elektronické identifikaci s úrovní záruky na stupni vysoká, kterou je možné provést zejména prostřednictvím občanského průkazu s čipem (eObčanka) nebo při použití služby mojeID provozované sdružením CZ.NIC jakožto kvalifikovaným správcem s úrovní záruky vysoká, a to po předchozí jednorázové identifikaci na Czech POINTU a následně při použití s fyzickým USB/NFT bezpečnostním klíčem s přednastaveným pinem.

Ve třetím případě zákon stanoví, že požadavek na úředně ověřený podpis se považuje za splněný, je-li dokument podepsán uznávaným elektronickým podpisem. Zákon tak de facto staví na roveň uznávaný elektronický podpis s úředně ověřeným podpisem. Podmínkou však je, aby z údajů v základním registru obyvatel nebo v portálu veřejné správy bylo možné ověřit, že kvalifikovaný certifikát pro daný uznávaný elektronický podpis patří podepisujícímu.

Výluka pro plné moci pro právní jednání ve formě veřejné listiny

Zákon vylučuje ověření záznamem informačního systému veřejné správy a použití uznávaného elektronického podpisu pro ověření podpisu na plné moci k jednání ve formě veřejné listiny. Pro úřední ověření podpisu na plné moci k jednání ve formě veřejné listiny je tak možné použít pouze e-legalizaci ve formě ověření pravosti elektronického podpisu notářem, na Czech POINTU nebo prohlášením advokáta o pravosti podpisu. Zákonodárce uvedenou výlukou odůvodňuje tím, že nelze připustit sepsání veřejné listiny na základě plné moci, kdy nebyla třetí (nezávislou) osobou ověřena totožnost podepisující osoby. Nadále tak nebude možné činit právní jednání ve formě notářského zápisu na základě dokumentu s uznávaným elektronickým podpisem nebo po ověření prostřednictvím elektronické identifikace. Zákon o právu na digitální služby tím částečně relativizuje rovnocennost dvou posledně zmíněných způsobů nahrazení úředně ověřeného podpisu.

Michaela Bastlová

Advokát

michaela.bastlova@glatzova.com

S mír nebo narovnání?

Byť podnikají čestně a poctivě, velká část podnikatelů se při své činnosti bohužel čas od času dostane do sporu s obchodním partnerem. Při konstruktivním přístupu obou stran a jejich právních zástupců (advokátů) se však může spor vyřešit dohodou stran, bez táhlého soudního řízení či exekuce. Pak přichází na řadu smír nebo narovnání.

Narovnání

Dohodou o narovnání strany ruší práva a povinnosti mezi nimi sporná a nahrazují je novým závazkem. Klíčovým aspektem dohody o narovnání tak je precizní vymezení sporných práv a povinností, tedy práv a povinností, které mají uzavřením dohody zaniknout. Nedostatečné vymezení těchto práv a povinností může vést k tomu, že spor mezi stranami nebyl vyřešen s konečnou platností, jak strany předpokládaly.

Jako příklad lze uvést situaci, kdy objednatel uplatní práva z vad díla u zhotovitele. Pokud sporná práva a povinnosti v takovém případě vymezíme např. jako „veškerá práva z vad díla“, nebude mít objednatel již možnost, zjednodušeně řečeno, další práva z vad díla uplatňovat. Pokud však sporná práva a povinnosti vymezíme jako „veškerá práva z vytknuté vady díla“, nebude to objednateli bránit v uplatnění práv z dalších vad díla či jiných práv ze smlouvy o dílo, což mohl, ale nemusel být záměr stran.

Je třeba zdůraznit, že platnost narovnání obecně není dotčena omylem v tom, co bylo mezi stranami sporné nebo pochybné a narovnání nepozbývá platnosti ani tehdy, zjistí-li se na základě skutečností vyšších najevo dodatečně, že některá ze stran pohledávku neměla (§ 1904 občanského zákoníku).

V rámci narovnání je tedy potřeba důkladně zvážit, jaké závazky mají být dohodou založeny. Pokud mají být závazky založeny oběma stranám, je nutné myslet na správnou chronologii, zejména pokud má dojít k výplatě peněz.

Pokud bylo před zahájením jednání o narovnání již iniciováno soudní řízení (byla podána žaloba), je třeba se v rámci dohody o narovnání vypořádat i s tímto aspektem, typicky zpětvzetím žaloby. Standardní součástí dohody o narovnání je také její utvrzení smluvní pokutou a závazek mlčenlivosti.

Smír

Oproti narovnání přichází možnost řešit spor smírem standardně až v zahájeném soudním řízení (tzv. prétorským smírem se v tomto příspěvku zabývat nebudeme). I v zahájeném soudním řízení mají nicméně strany stále možnost řešit spor narovnáním, v tomto případě tedy v kombinaci se zpětvzetím žaloby.

Výhodou tohoto postupu může být časová efektivita, kdy strany nečekají na rozhodnutí soudu, nebo možnost založit v rámci narovnání i nesouvisející závazky, které vzešly z obchodního jednání a komplexnějšího kompromisu. V případě smíru je možné vyřešit pouze předmětu sporu, jak byl vymezen žalobním návrhem.

Výhodou smíru je naopak zcela jednoznačně skutečnost, že schválený smír má účinky pravomocného rozsudku. Pokud by podmínky smíru jedna ze stran nedodržela, může se oprávněná strana bez dalšího obrátit na exekutora. Byť v případě dobře napsané dohody o narovnání bude oprávněná strana ve velmi výhodné pozici, v případě jejího porušení druhou stranou by se stejně musela obrátit nejprve na soud, dosáhnout pravomocného rozhodnutí a až následně by přišel na řadu výkon rozhodnutí. Samozřejmě se dá dohoda o narovnání kombinovat s notářským zápisem o dohodě se svolením k vykonatelnosti, ale to už přeci jen celý proces poněkud komplikuje a až na výjimky nebývá standardem.

Také otázka nákladů může být rozhodujícím faktorem pro volbu formy řešení sporu, jelikož účastníci řízení, kteří dospěli ke smíru, jsou zákonodárcem „odměněni“ vrácením části soudního poplatku žalobci. V případě zpětvzetí žaloby to platí pouze do prvního jednání ve věci.

Závěr

Konečné vyřešení sporů, zvláště těch komplexnějších a obchodních, je náročnou disciplínou, v rámci které nelze opomenout výše uvedené aspekty. Zkušený advokát by měl umět vyhodnotit pozici klienta a navrhnout právně i ekonomicky nejlepší řešení. Pokud je, ať už narovnání nebo smír, uzavřen kvalitně, stávají se strany vítězi a často mohou i pokračovat ve spolupráci. V opačném případě hrozí letitý spor a ve výsledku prohra pro všechny zúčastněné.

Jan Peřinka**Advokát****jan.perinka@glatzova.com**

Novinky pri riešení pozemkov nezistených vlastníkov na Slovensku

Kto sú nezistení vlastníci?

Nezistených vlastníkov definuje zákon č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom. Ide o vlastníkov pozemkov, o ktorých nie sú v evidencii katastra na liste vlastníctva definované žiadne údaje alebo vlastníkov, u ktorých chýbajú určité údaje na ich jasnú identifikáciu. Môže však byť evidované napríklad ich meno a prípadne rok narodenia, bez ďalších potrebných údajov akými je napríklad adresa.

Nezistenými vlastníkmi sú osoby, ktoré sú v katastri zapísané predovšetkým v dôsledku projektu ROEP (register obnovennej evidencie pozemkov), ktorým došlo v priebehu posledných 25 rokov k nahratiu historických záznamov spred 60. rokov 20. storočia do súčasného katastra. V 60. rokoch totiž vznikol súčasný kataster, do ktorého sa zapisovali len zmeny vlastníctva od 60. rokov vyššie a takéto staršie záznamy do seba kataster v tom čase automaticky neprebral. Od 90. rokov sa postupne tieto historické údaje digitalizujú a zapisujú do katastra. V súčasnosti je projekt REOP, až na niekoľko pár katastrálnych území, dokončený. Keďže údaje o vlastníkoch boli pomerne staré, ide veľmi často o zosnulé osoby, ktorých dedičia, momentálne už aj v druhej alebo tretej generácii, nevedia že môžu byť vlastníkmi nehnuteľností. Jedným z dôvodov je, že tieto staršie záznamy sa do katastra nahrávali na etapy a dlhú dobu a v súčasnosti si ľudia nevyhľadávajú už bežne mená takto dávnych predkov.

Aký je aktuálny stav?

V slovenskom legislatívnom procese sa príležitostne ukážu návrhy, ako problém nezistených vlastníkov riešiť. Tento problém spočíva predovšetkým v tom, že pozemky neznámych vlastníkov sú prakticky mimo realitného trhu a docieľiť ich využitie napríklad za účelom výstavby je extrémne zložité, často až nemožné.

V praxi sa stretávame s čiastkovými zmenami, ako napríklad posledne pri novele zákona o pozemkových úpravách č. 257/2022 Z. z., účinnej od 1. septembra 2022. Táto novela ohľadom pozemkov nezistených vlastníkov menších ako 200 m² pri poľnohospodárskej pôde a 1000 m² pri lesných pozemkoch, zavádza fikciu súhlasu štátneho správcu takeého pozemku, ktorá proces pozemkových úprav uľahčuje.

Aké novinky sú plánované?

S novou koncepciou prichádza Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky („Ministerstvo pôdohospodárstva“), ktoré zverejnilo predbežnú informáciu o príprave návrhu zákona o pozemkoch nezistených vlastníkov. Cieľom zákona je vytvoriť konanie, ktorého výsledkom bude prechod práv k pozemkom nezistených vlastníkov na štát. Predbežná informácia o tomto legislatívnom zámere sľubuje, že tento proces bude v súlade s judikatúrou a prinesie vyriešenie dlhodobého problému s takýmito pozemkami. Návrh sa má týkať nie iba celých pozemkov neznámych vlastníkov ale aj ich spoluvlastníckych podielov na pozemkoch.

Plán je, že v konaní sa poskytne dostatočný čas na to, aby si prípadní právni nástupcovia nezistených vlastníkov mohli, po preukázaní nároku, uplatniť svoje vlastnícke práva. Tieto konania majú podľa návrhu prebiehať v pôsobnosti okresných úradov, pozemkových a lesných odboroch a v spolupráci s odbormi katastra nehnuteľností.

Ako začne takéto konanie?

Konania budú prebiehať naraz v celom katastrálnom území a keďže katastrálnych území je viac ako 3000, podľa vopred schváleného harmonogramu určujúceho poradie katastrálnych území.

Po začatí konania príslušný orgán, vedúci konanie, vytvorí zostavu pozemkov s nezistenými vlastními, ktorá bude obsahovať všetky dostupné údaje o predmetných pozemkoch a spoluvlastníckych podieloch. Táto zostava bude zverejnená verejnou vyhláškou aj v spolupráci s obcou na lehotu, ktorou sa zabezpečí dostatočný čas na uplatnenie individuálnych nárokov právnych nástupcov nezistených vlastníkov k pozemkom, ktoré budú predmetom konania.

Čo sa stane ak niekto svoj pozemok neprihlási? Čo bude nasledovať ak niekto pozemok prihlási?

Akonáhle táto lehota uplynie, predmetné pozemky budú rozdelené do nasledovných dvoch skupín.

- Prvú skupinu budú tvoriť pozemky, ku ktorým žiadni právni nástupca pôvodných nezistených vlastníkov žiaden nárok neuplatnili. Pri týchto pozemkoch príslušný orgán má začať zatiaľ bližšie nešpecifikované individualizované konanie, ktoré podľa plánov Ministerstva pôdohospodárstva zabezpečí ústavnosť tohto postupu a jeho súlad s judikatúrou Ústavného súdu SR. Výsledkom konania budú rozhodnutia príslušného orgánu, ktorými prejde vlastníctvo pozemkov a spoluvlastníckych podielov nezisteného vlastníka na štát. Rozhodnutie bude obsahovať údaje o pozemkoch, a spoluvlastníckych podieloch. Rozhodnutia budú zverejnené na Centrálnej úradnej elektronickej tabuli (<https://cuet.slovensko.sk/>) a bude voči nim možné podať riadne i mimoriadne opravné prostriedky v správnom konaní.
- Druhá skupina pozemkov bude tvorená pozemkami nezistených vlastníkov, ku ktorým bol uplatnený nárok právneho nástupcu nezisteného vlastníka na vlastnícke právo k predmetnému pozemku alebo spoluvlastníckemu podielu. Podmienkou aby sa o takom pozemku nekonalo ako o pozemku v prvej skupine, t. j. aby orgán nerozhodol o prechode takého pozemku na štát, je že osoba, ktorá o sebe tvrdí, že je právnym nástupcom nezisteného vlastníka, preukáže, že uplatnila nárok napríklad v dedičskom konaní alebo pred súdom. Ak v takomto konaní právny nástupca preukáže svoj nárok, príslušný správca mu predmetný pozemok vydá.

Ak však z rôznych dôvodov, napríklad kvôli realizovanej výstavbe, nebude možné pozemok vydať do vlastníctva, právny nástupca nezisteného vlastníka bude mať právo na vydanie náhradného pozemku alebo finančnej náhrady, pričom pozemok nezisteného vlastníka prejde na štát.

Obdobné konanie ako pri pozemkoch druhej skupiny, teda so vzneseným nárokom, prebehne aj v prípade podania opravného prostriedku proti rozhodnutiam vydaným o pozemkoch v prvej skupine, ku ktorým nebol uplatnený nárok.

Čo ak niekto zmešká možnosť pozemok prihlásiť?

V záujme zmiernenia intenzity zásahu do vlastníckeho práva Ministerstvo pôdohospodárstva plánuje, že bude možné konanie obnoviť v lehote 10 rokov odo dňa vydania rozhodnutia o pozemkoch v prvej skupine.

Ako budú kompenzovaní vlastníci, ktorí sa prihlásia a ktorým pozemok nie je objektívne možné vydať?

Na účely finančných náhrad uspokojovania nárokov za pozemky uvedené v druhej skupine je plánované zriadenie garančného fondu, ktorý bude tvorený z príjmov z predmetných pozemkov. Štát bude povinný uspokojovať nároky účastníkov konania z garančného fondu.

Na akých princípoch bude nová legislatíva postavená?

Zámerom Ministerstvo pôdohospodárstva pri príprave paragrafového znenia bude naplniť verejný záujem spočívajúci v potrebe usporiadania dlhodobu neriešených a roztrieštených vlastníckych vzťahov k pozemkom a odstránenia dosiaľ pretrvávajúceho vlastníctva nezistených vlastníkov, ktoré predstavuje bremeno pre ostatných vlastníkov. V nadväznosti na to tiež verejný záujem na riadne obhospodarovanie a právno-ekonomické využitie najmä poľnohospodárskych pozemkov, efektívnom manažmente krajiny, zabezpečovaní potravinovej bezpečnosti štátu, ekologických a hospodárskych funkcií krajiny či realizácie potrebných infraštruktúrnych zámerov.

Aké by mohli byť iné možnosti riešenia pozemkov nezistených vlastníkov? Čo ak návrh neprejde?

Ministerstvo pôdohospodárstva sa rozhodlo zvoliť cestu kde bude pri tvorbe novej legislatívy hľadať tesný balans medzi ochranou vlastníckeho práva aj niekoho kto sa o svoj majetok nehlásil, lebo o ňom nemusí ani vedieť a širšími záujmy spoločnosti. Kedy by uvedená legislatíva mohla byť pripravená a schválená, nie je ľahké realisticky odhadnúť.

Okrem zvolenej cesty, by však prichádzala do úvahy napríklad aj jednoduchšia cesta kedy by napríklad prostredníctvom nového portálu Elektronických služieb katastra nehnuteľností štát umožnil jednoduché a prehľadné vyhľadávanie pozemkov nezistených vlastníkov a prípadne pripojil určitý jednoduchý návod ako docieľiť zápis vlastníctva pozemkov. S prípadnou propagáciou takejto vyhľadávacej služby, ak bude kvalitná, by to mohlo znamenať, že by si ľudia v katastri vyhľadali svojich predkov, k pozemkom sa prihlásili a tieto by mohli byť po desaťročiach efektívnejšie využité buď nimi alebo niekým, komu by ich mohli napríklad predať. O náznakoch takejto služby v minulosti rozprávali predstavitelia Úradu geodézie, kartografie a katastra SR, avšak informácie o tom, kedy by sa tak mohlo stať, zatiaľ dostupné nie sú.

Simon Šufliarsky

Advokát
simon.sufliarsky@glatzova.com

Z e života kanceláře

Glatzová & Co. v médiích

Zájem o naši advokátní kancelář mají i média. Přečtěte si nedávno publikované rozhovory s našimi partnery na různá témata.

Kdy se obrátit na advokáta?

S nástupem digitalizace se objevují i nové právní otázky. Mění se obchodní i pracovně-právní vztahy, je třeba zohledňovat nejen ochranu osobních údajů, ale i suverenitu podnikových dat, je třeba řešit ochranu duševního vlastnictví ve společných vývojových nebo průmyslových projektech a mnoho dalšího. Kdy je ten pravý čas obrátit se na advokáta? Nejen na tuto otázku odpovídal v rozhovoru pro nové číslo časopisu Automa náš partner Martin Dančišin. Celý rozhovor naleznete [zde](#).

Co čeká realitní trh v roce 2023?

Co čeká realitní trh v roce 2023 a jaké jsou aktuální trendy v oblasti developerských a nemovitostních projektů se dozvíte v nové anketě magazínu ESTATE, kterou uspořádal mezi předními advokátními kancelářemi v Česku. Na otázky odpovídal i náš partner Erik Kolan, přečtěte si jeho pohled na současnou situaci. Rozhovor naleznete [zde](#).

Rozhovor s Janem Veselým ve speciálu týdeníku Euro

Ke konci roku 2022 vydal týdeník Euro přílohu TOP PRÁVNÍ BYZNYS, která má za cíl zmapovat zásadní události v elitní skupině nejvýznamnějších advokátních kanceláří u nás a poskytnout byznysové obci ucelený pohled na ty nejlepší poradce na trhu. Rozhovor tomuto magazínu poskytl i partner naší kanceláře Jan Veselý a přečíst si ho můžete [zde](#).

Právnícká firma roku 2022 – byli jsme oceněni hned v 11 kategoriích!

Advokátní kancelář Glatzová & Co. opět potvrdila vysokou kvalitu a profesionalitu svých služeb. V rámci 15. ročníku firemního žebříčku Právnícká firma roku nám bylo uděleno hned 11 ocenění v těchto odborných kategoriích:

PRÁVO OBCHODNÍCH SPOLEČNOSTÍ
PRÁVO HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE
DEVELOPERSKÉ A NEMOVITOSTNÍ PROJEKTY
FÚZE A AKVIZICE
RESTRUKTURALIZACE A INSOLVENCE
ŘEŠENÍ SPORŮ A ARBITRÁŽE
BANKOVNICTVÍ A FINANCE
KAPITÁLOVÉ TRHY
TELEKOMUNIKACE A MÉDIA
ENERGETIKA A ENERGETICKÉ PROJEKTY
ČESKÁ FIRMA NA MEZINÁRODNÍCH TRZÍCH

Oproti loňskému roku jsme tak nově uspěli i v oblastech Řešení sporů a arbitráže a Telekomunikace a média. Těší nás, že se můžeme pochlubit pravidelnými úspěchy v této soutěži.

Připravujeme pro Vás

Právní akademie

PRÁVNÍ AKADEMIE
GLATZOVA & Co.

Téma: **Švarcsystém jako téma stále aktuálnější**

Termín konání: 22. 2. 2023

Místo konání: Betlémský palác (Husova 5, Praha 1)

Přednášející:

JUDr. Matěj Tkadlec, advokát, Glatzová & Co.

Mgr. David Bečvář, koncipient, Glatzová & Co.

Sledujte nás online !

@AKglatzova

@AKglatzova

/companyakglatzova